

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань
гуманітарної та інформаційної політики

26 серпня 2022 року

ПОТУРАЄВ М.Р. Доброго ранку всім! Я так розумію, у нас кворум з'явився.

Друзі, є зауваження до запропонованого порядку денного?

ПАВЛЕНКО Ю.О. Немає.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Тоді прошу підтримати запропонований порядок денний, і розпочнемо засідання нашого комітету. Хто за те, щоб підтримати порядок денний?

Потураєв – за.

КРАВЧУК Є.М. Кравчук – за.

БОЖКОВ О.В. Божков – за.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Павленко – за.

В'ЯТРОВИЧ В.М. В'ятрович – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

НАЛЬОТОВ Д.О. Нальотов – за.

СУШКО П.М. Сушко – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Немає.

Рішення прийнято.

Починаємо, колеги. Павле Миколайовичу, я одразу в ваші міцні надійні руки передаю це питання. Я, звичайно, розраховую, що після вашого вступу ми послухаємо пані Марину Кудерчук, але знову-таки будь ласка, як кажуть, Павле Миколайовичу, керуйте.

СУШКО П.М. Вітаю, шановні колеги, шановні представники індустрії! Як ви всі знаєте, широкого публічного розголосу набуло питання щодо рішення Держкіно про припинення діяльності Довженко-Центру. Тому пропоную розглянути це питання, задати питання Держкіно. Також дуже прикро...

КУДЕРЧУК М.М. Павле Миколайовичу, я хочу поправити – не припинення діяльності, а реорганізація. Ми зберігаємо всю діяльність. Вибачте.

СУШКО П.М. Реорганізація. Дякую.

Також хочу колегам нагадати, що протягом нашої діяльності ми з вами активно відстоювали кіностудії, які існують. Може, навіть вперше в історії Верховної Ради, що виїжджали, виїзне засідання комітету робили, також за результатами виїзних засідань були порушені кримінальні справи, були відмінені деякі рішення щодо збереження кінохроніки, розглядали питання також Довженко-Центру щодо забудови, яким чином забудовувалася ця територія, чому саме з території забудовника продовжується перехід до існуючої будівлі Довженко-Центру, чому реклама висить "продається

квартира з власним кінотеатром" і так далі. Було направлено рішення комітету, звернення до Генеральної прокуратури і так далі. Дуже багато питань комітет цьому приділяв, але ситуація склалася так, що потрібно ще раз підняти це питання і розібратися з цим.

Ситуація навколо реорганізації Національного центру Довженка набула широкого резонансу серед представників кіноіндустрії та небайдужих громадян. Центр Довженка займається збереженням, дослідженням та популяризацією українського кінематографу з 1994 року. Це єдине в Україні державне підприємство, в якому зберігаються тисячі найменувань художніх, документальних, анімаційних українських та закордонних фільмів, а також понад 24 тисячі архівних документів з історії українського кіно і понад 400 музейних експонатів.

З самого початку нашої каденції питання діяльності Центру Довженка є одним із пріоритетних. На одному з засідань комітету ми також розбиралися щодо недостатнього фінансування цього центру та допомагали, сприяли виділенню коштів на центр.

У червні минулого року на комітеті розглядали питання незаконної забудови, як я вже казав. Було спрямовано листа до Генеральної прокуратури. Тому якщо в нас запрошені представники, також хотілося б послухати їх по результатах.

Також питання було адресовано щодо цієї незаконної забудови до першого заступника Міністра Карандеєва Ростислава Володимировича, на що Ростислав Володимирович нам відповів, я хочу процитувати і нагадати те засідання. Отже, він відповів, що "об'єкти не виставлені на приватизацію, це по-перше (я цитую дослівно). По-друге, Фонд державного майна не зможе здійснити приватизацію цих об'єктів, оскільки не вирішене питання заборгованості. Ми звернулися офіційно до Фонду державного майна надати нам інформацію щодо встановлення певної пільги по оплаті орендної плати. Ми маємо неофіційну інформацію, що така пільга є, але натомість у нас

немає офіційної відповіді Фонду держмайна. Так само Фонд державного майна стикнеться так чи інакше з питанням вирішення використання об'єктів корпусу 2/6, оскільки, на думку підприємства, на балансі якого перебуває цей об'єкт, він можливий як місце перспективного використання для здійснення основної діяльності. Це теж суперечить відповідній статті закону. Тобто наразі ми маємо ситуацію, коли рішення Фонду державного майна не є так само остаточним і в процесі своєї реалізації потребуватиме ще додаткового прийняття рішення". Це пряма цитата зі стенограми засідання комітету від 30 червня 2021 року.

Також, шановні колеги, ви пам'ятаєте, що на комітеті розглядали питання щодо приєднання від приватного будинку, який виріс, до існуючої будівлі Центру.

Так, пропонуємо розглянути питання комплексно, а саме: з чим пов'язана реорганізація Центру Довженка та яка наразі ситуація з його майном, чи була сформована позиція МКІП щодо питання, оскільки рік тому її взагалі не було, цієї позиції, та чи є рішення Фонду державного майна? І хотілося б задати питання і голові Держкіно, і до Фонду державного майна.

Пане голово, як ви пропонуєте послухати, з кого розпочати? Тому що позиція Фонду, вона важлива, і яка ситуація саме зараз сталася, щоб потім було зрозуміло, які наслідки будуть від цих рішень.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я, Павле Миколайовичу, пропоную розпочати з того, щоб заслухати пані Марину Кудерчук, як ви влучно зазначили, і далі вже переходити. Я думаю, що у колег з комітету будуть запитання до самої пані Марини, які вона зможе прокоментувати. Я, колеги, до речі, сподіваюся, що ви ознайомилися всі з розпорядженням, яке нам надано було. Там дійсно пані Марина абсолютно вірно підкреслила, що про ліквідацію не йдеться. Йдеться про реорганізацію. Там чітко розписано, що куди переходить. Але я розумію, що питання будуть. І в мене самого там є певні питання. Можливо, вони

зникнуть після виступу пані Марини, бо, можливо, вона сама на них заздалегідь відповість.

Павле Миколайовичу, якщо ви не проти, я пропоную пані Марині надати слово.

СУШКО П.М. Я хотів би, щоб завершити і надати пані Марині слово, сказати, що, звичайно, такі рішення повинні обговорювати з індустрією, це однозначно, особливо щодо діяльності кіностудій. Тому що, по-перше, їх в нас залишилося, я вже казав з трибуни Верховної Ради, що в нас роздерибанили все, що тільки можна було роздерибанити в сфері кіноіндустрії, і залишилися ті об'єкти, які є. І нам потрібно їх зберігати. Або вирішувати спільно і з комітетом, і з індустрією, як саме буде далі йти діяльність тих чи інших підрозділів, що робити з тим чи іншим майном, бо це все належить, звичайно, в першу чергу кіноспільноті, ну і державі так само.

І хотілося б почути, пані Марино, також я направляв звернення як народний депутат, і чи є вже відповіді на такі питання: щодо подальшої долі "Укркінохроніки", після Довженко-Центру, і чим саме викликана сьогодні така необхідність, саме в час воєнного стану, ця реорганізація, і чому дійсно не обговорили це з представниками індустрії і не прийняли таке спільне рішення?

Дякую за відповідь.

КУДЕРЧУК М.М. Доброго дня ще раз. Дякую. Поруч ще є Юлія Шевчук, якісь питання вона доповнить.

По-перше, стосовно кіностудії на Кабінет Міністрів подана стратегія, попередньо вона вже обговорена і подана, щодо реорганізації деяких кіностудій та їх збереження. Жодна кіностудія на сьогоднішній день не ліквідується, ми максимально сприяємо зараз збереженню. Як ви всі знаєте, наприкінці минулого року ми відстояли все ж таки територію Національної

кінематики України. Поруч з нею знаходиться "УкрАнімаФільм", яка вже декілька років просто зачинена і набирає на себе борги, яка саме знаходиться на балансі Центру Довженка. По деяких підприємствах є аварійні ділянки або повністю аварійні будівлі. І на сьогоднішній день для держави дуже складно все це тягнути. Але ми намагаємося максимально все це зберегти. Я особисто об'їхала і обійшла кожний об'єкт. Наприклад, деякі студії на сьогоднішній день досить успішно працюють.

Я півтора місяці тому, наприклад, була на Одеській кіностудії, і в період війни вони запустили інтерактивну виставку та оновили музей і цим заробляють на сьогоднішній день кошти на підтримку своєї життєдіяльності. "Кінохроніка" на сьогоднішній день займається в нас тим, що там організовано гуманітарний штаб. Але проблема того, що аварійна будівля і дах, який протікає, вона існує. І ми наразі розглядаємо можливість перенесення до зими саме офісу "хроніки" на іншу територію, тому що от зараз стало питання і ми вирішуємо навіть щодо освітлення, тому що їм відключили світло. Така ситуація у нас.

Що стосується, наприклад, "Кінематики", так, ми її відстояли, але навіть за час війни були намагання зайняти нашу територію. Поки ми її зберігаємо. Комерційної діяльності менше стало, звичайно, зйомок менше, але там знімаються соціальні ролики, які важливі для підтримки України під час війни. Ми знаємо, що там відремонтовано чотири павільйони. Наразі в одному з павільйонів буде розташовано, як він там буде вже називатись, "4 канал", який передано АРМА нам на збереження, майно.

Що стосується Центру Довженка. З перших днів я писала особисто і на Кабмін, і ми зверталися до Мін'юсту щодо перенесення тимчасового плівок в більш безпечне місце, тому що в Центрі Довженка, ми розуміємо цінність цих плівок, цінність цього майна, що є в Центрі Довженка, але воно зберігається не в підвальних приміщеннях, не в бомбосховищах, а це там третій, четвертий і п'ятий поверхи. І в перший же день війни кусок ракети,

яку збило ПВО, приземлився саме на Васильківській, на даху Центру Довженка. І збереження надважливо, але там на сьогодні не самі безпечні умови.

Ліквідувати ніхто не збирався і не збирається. Але, дивіться, державне підприємство – це все ж таки про комерційну діяльність, це комерційна організація. Чому було питання щодо переведення саме архіву? У нас по закону повинен бути фонд і кінофонд, який не створений на часі, і також як архів.

Я бачу, що до нас приєднався Берковський Владислав. Я попрошу потім щодо архівних установ прокоментувати.

Як повноцінний архів Центр Довженка не має права, тільки як тимчасовий, функціонувати. І наша ціль привести всі документи до ладу. Але все ж таки, як ми з юристом і з фінансистом обговорювали це питання, все ж таки для того щоб дотація була бюджетна, це повинна бути установа. Тому і цей факт перенесення на функції архіву і фонду до установи, тому що установа – це не комерційна організація, саме яка має дотацію з бюджету або інших фондів та не несе собою ціль комерційної організації, тому і таке рішення було.

А стосовно УкрАнімаФільму ми бачимо, що за роки, коли передано було в управління Центру Довженка, самий УкрАнімаФільм перестав розвиватися. Так, деякі вибірково мультфільми десь для прокату надавались, але повноцінна робота УкрАніма вже давно не існує, а анімація в Україні була дуже надпотужна, і нам би дуже хотілось її відновити. І на цей рік заборгованість по комунальних послугах була в УкрАнімафільму більше 300 тисяч, але центр до вирішення питання в суді навіть не розраховувався з УкрАніма, а через суд це ще додаткові витрати. Тому в нас і виникло таке питання щодо реорганізації, що все ж таки, коли багато функцій в одному органі і орган не може сфокусуватись на всьому при розподіленні функцій

все ж таки ми вважаємо, що буде більш ефективна, більш сфокусована діяльність.

Я попросила би Владислава Берковського прокоментувати щодо архіву, якщо це можливо, і Юлію щодо останнього аудиту, який зроблено на Центрі Довженка, якщо ви не проти.

СУШКО П.М. Дякую. І я би ще хотів додати...

КУДЕРЧУК М.М. І ще одну секунду. Хотіла як для прикладу сказати щодо діяльності. Ми не кажемо про те, що виставляти, зараз все розпродавати, ні в якому разі. Але центр Довженка в нас – це не кіностудії, і, наприклад, Центр Довженка – та фасадна будівля, яка стоїть на Васильківській, вона ще якось тримається, збоку корпус 2, він частково аварійний. І я просто запрошую всіх на екскурсію пройтись по ньому, по ньому страшно ходити. І по ньому питання Мінкульт виносив щодо приватизації ще в минулому році.

Дохід Центра Довженка від основної діяльності по роках: наприклад, у 2020, якщо був ще 5,2, в 2021 – 2,6, а основні доходи – це 60 відсотків від оренди саме корпусу 2, основна оренда, і 26 відсотків – це дотація держави. Але якщо ми кажемо, що це підприємство, то воно повинно заробляти від своєї безпосередньої діяльності. Тому така в нас позиція щодо розділення.

Юлю, додаси щось?

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, одну хвилиночку. Колеги, по-перше, є вже запитання. Бачу пані Ірину, бачу пана Миколу, бачу пана Дениса Іванова. Пане Денисе, з вашого дозволу спочатку дам, бо в нас такий порядок, спочатку народні депутати ставлять запитання, потім запрошені. Значить, є пропозиція зараз, можливо, для повноти картини, як-то кажуть, заслухати пана Берковського і пані Юлію Шевчук, а потім перейти до запитань.

Павло Миколайовичу, що скажете?

СУШКО П.М. Так, я не заперечую. Я хотів просто з щойно почутого додати, що це питання ми постійно тримаємо на контролі, дуже велика увага до тих, які залишились, до існуючих підприємств: кіностудії, там архівних установ так далі. І тому, коли чуєш, що там юристи, фінансисти поговорили і вирішили, що саме так чи інакше, мені здається, що такі речі, ще раз підкреслюю, треба обговорювати і з комітетом, і з індустрією і приходити до спільного рішення, тим більше, що на комітеті ми виносили таке рішення щодо вирішення питання діяльності всіх установ. Тобто ми збиралися, просто не встигли, тому що, на жаль, розпочалася війна. Ми цього року запланували собі розбиратися з кожною установою і спільно приймати рішення, як далі діяти.

Пам'ятаєте, в нас були такі плани щодо того, що спільно зі спільнотою, спільно з державою вирішити питання, чи залишати ту чи іншу установу. Якщо всі погоджуються, що має бути одна установа, але це кампус з навчальними корпусами, з переглядовими залами і так далі, то таке рішення прийняти. Якщо виставляти на приватизацію, то яким чином виставляти на приватизацію. І так далі. Ну однозначно можна сказати, що тільки спільне рішення має бути.

Давайте тоді, пані Юлія Шевчук, потім пан Берковський, потім наші колеги народні депутати, потім вже до запрошених перейдемо.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Згодний, Павле Миколайовичу.

Пані Юліє, якщо зручно, давайте почнемо з вашого виступу, бо питання аудиту, вони важливі. Будь ласка.

ШЕВЧУК Ю. Вітаю, шановні колеги. Ми, отримавши підприємство "Центр Довженка" до своєї сфери управління, почали з того, що коли йде питання про майно, воно має бути зареєстровано за органом управління. Звісно, щоб зареєструвати його, потрібно розуміти, скільки це коштує і яким чином це все обліковується.

Ми вийшли на перевірку до Центру і те, що ми знайшли, це в першу чергу порушення взагалі бухгалтерського обліку з приводу того, що Центр оцінює, замовляє оцінку окремо кожного корпусу, хоча в першу чергу, якщо вони мали оцінювати, то оцінювати повністю весь корпус, все майно підприємства, не роблячи точкової оцінки якихось окремих корпусів.

Окрім того, порівнявши звичайні ринкові ціни на схоже майно в цьому ж районі, ми бачимо занадто суттєво велику різницю. Тому що при оцінці деякі корпуси Центру Довженка коштують близько 800 мільйонів, а офісні приміщення в аналогічних новобудовах коштують вдвічі дешевше. Знаючи, бачачи стан майна Центру Довженка, ми маємо щось вирішувати, тому що це є проблемою. Ми не розуміємо для чого робиться така переоцінка, тим більше зараз, коли іде війна в країні, і на що це впливатиме.

СУШКО П.М. Дякую, пані Юліє.

ШЕВЧУК Ю. Це була перша основна така проблема, з якою ми зіткнулися, коли отримали Центр до своєї сфери управління.

СУШКО П.М. Дякую, пані Юліє.

Знаєте, що саме неприємність цієї ситуації, що саме Комітет Верховної Ради з питань гуманітарної та інформаційної політики, члени комітету дізнаються про рішення Держкіно з фейсбуку або з новин. Це неправильно. Якщо є такі питання, якщо виникають проблеми заборгованості і так далі, то потрібно, може, в першу чергу обговорити з нами, а потім спільно збиратися

за "круглими столами" і вирішувати, що далі робити.

Будь ласка, пан Берковський.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я згоден. Павле Миколайовичу, я хочу наголосити, що я повністю з вами згоден.

Колеги, ви ж можете мати нас за союзників завжди. Більше того, у нас в комітеті з приводу ваших питань: розвитку українського кіно, збереження української кіно спадщини – немає жодних суперечок попри того, що більшість там опозиція. І я закликаю так само як Павло Миколайович інформувати нас про те, що у вас відбувається, і робити з нас союзників, якщо ми згодні. А я думаю, що ми будемо згодні зі всіма добрими пропозиціями і ініціативами, які підуть на користь.

В'ЯТРОВИЧ В.М. І тим паче вже питання Довженко-Центру розглядалося у нас на комітеті, що засвідчило наш інтерес до цієї установи. Тому якось так ігнорувати комітет дуже дивно.

ПОТУРАЄВ М.Р. Згоден, пане Володимире.

І ще раз повторюю, що ми були єдині і згодні в нашій позиції.

Пане Берковський, будь ласка, вам слово.

БЕРКОВСЬКИЙ В.Г. Доброго дня, шановні колеги! Дякую за запрошення.

Я дуже радий, що тема, яка піднята, вона стосується в першу чергу архівів, тому що для мене це близько. І я вважаю, що, скажімо так, крім всього іншого в цій проблемі наріжним є збереження архівів. І отут є пан Володимир В'ятрович, він підтвердить те, що для нас архіви – це найважливіше. Збереження їх і не дати їх втратити, тим більше, що ми вже

маємо непоправну втрату в цьому році, коли у нас згорів у Чернігові архів Служби безпеки, ми втратили просто документи.

Я трошечки відійду і буду говорити з точки зору архівіста, що для мене дуже болить, дуже важливо в цій ситуації. Взагалі в з центром Довженка є певна така колізія. Чого? Тому що коли створювався Центр Довженка, одну з функцій йому теж давалося на те, щоб він збирав архівні матеріали, архівні документи, але тоді було чітко визначено, що документалістику збирає Центральний державний кінофотофоноархів України імені Гордія Семеновича Пшеничного, а ігрове кіно залишається з Центром Довженка. Але з часом ситуація помінялася, і фактично центр Довженка почав у певний момент дублювати повноваження Центрального державного кінофотофоноархіву України імені Гордія Семеновича Пшеничного.

Плюс, ще виникла одна проблема дуже важлива. Статтею 3 Закону про кінематографію передбачено існування державного фонду фільмів, який є державним закладом культури, який здійснює архівну діяльність. Але в цьому законі жодним чином в жодній позиції не прописано, а про яке зберігання іде мова? Про постійне чи тимчасове зберігання цих матеріалів. Тобто це дуже важливо. І єдиний закон наш на сьогоднішній день, який дає чітку відповідь, хто має право на постійне, а хто на тимчасове зберігання, це Закон України "Про національний фонд". У статтях 25, 26, 28 і 30 Закону України "Про Національний архівний фонд" чітко визначено, що право постійного зберігання архівних документів, внесених до складу Національного архівного фонду України, належить виключно центральним державним архівам, обласним районним державним архівам, галузевим державним архівам, державним науковим установам, музеям та бібліотекам.

Станом на сьогоднішній день Довженко-Центр не є жодною з цих установ, він є державним підприємством, яке згідно статті 31 Закону України "Про Національний архівний фонд", я тут процитую: "має право тимчасового зберігання архівних документів, що нагромадилися за час їхньої діяльності".

Тобто в даному випадку ми говоримо про те, що архівні фонди, які є в центрі Довженка, за своїм статусом носять лише тимчасове зберігання.

І, до речі, у мене тут зразу виникає питання щодо внесення цих документів, тому що колеги активно говорили про те, що на них поширюється дія закону, спеціалізованих законів, в тому числі і в архівній сфері. У мене не виникає питання щодо внесення цих документів до складу Національного архівного фонду. Тому що за 5 років, коли я очолював Центральний державний кінофотофоноархів України, жоден мій співробітник участі в експертизі цінності, участі в підписанні описів справ і так далі не брав, до нас не надсилалося. Тому я просто не в курсі і не знаю, чи кимось затверджувалися описи справ, чи внесені ці документи до складу Національного архівного фонду.

Що я зі своєї точки зору бачу в цій ситуації, вихід для того, щоб зберегти архівну спадщину. Перший варіант: або прийняти рішення про зміну статусу цього підприємства і перетворити його на державну архівну або музейну, або наукову установу, що дасть право Довженко-Центру на постійне зберігання архівів, віднесених до складу Національного архівного фонду. Другий варіант: це передати архівні фонди до профільного державного архіву. Трошки раніше я би, напевно, пропонував передати до складу Центрального державного кінофотофоноархіву України, але в зв'язку з тим, що Державна архівна служба зараз підготувала проект постанови Кабінету Міністрів про ліквідацію центральних державних архівів взагалі, для мене зараз це рішення було б сумнівне – передавати.

І врешті-решт, третій варіант: створити окрему установу, яка матиме статус державного архіву чи державної наукової установи для зберігання архіву та фільмофонду. Тобто в нашій ситуації є лише три варіанта і який з них обирати – це, звичайно, право центрального органу виконавчої влади, який керує цією ситуацією.

Але я би звернув увагу всіх колег на те, що наше завдання стоїть в першу чергу – це зберегти архіви, не дати їх втратити. І хоча у фонді Центру Довженка є значна кількість копій з фондів Центрального державного кінофотофоноархіву імені Гордія Семеновича Пшеничного, тим не менш, у них в складі є величезна кількість унікальних документів, унікальних кінодокументів, які потребують не просто зберігання, а окремого відношення до них для того, щоб його донести до прийдешніх поколінь.

Дякую, колеги.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Владиславе.

Павло Миколайович і колеги, з вашого дозволу, пан Владислав зачепив дуже важливі теми. Я просив би, зараз з нами має бути на зв'язку директор департаменту і заступник міністра економіки пан Дмитро Гузій, у якого є важливі ремарки щодо аспектів інтелектуальної власності.

Пане Дмитро, якщо ви на зв'язку, я просив би вас за можливістю коротко охарактеризувати ті питання, на які ви хотіли звернути увагу нашого комітету.

ГУЗІЙ Д.М. Добрий день! Я на зв'язку?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, Дмитро, ми вас чуємо. Дякую.

ГУЗІЙ Д.М. Вітаю всіх, і колег, і народних депутатів. Єдине уточнення, я не заступник міністра, я просто керівник профільного департаменту. Але не так давно я активно брав участь у підготовці нормативної бази в сфері авторства і права. І дуже коротко зараз по ключових позиціях хотів би зазначити буквально деякі ключові саме моменти.

По-перше, дуже хотів би приєднатися до тез і аналізу пана Берковського. Щойно він зазначав про три позиції і про 3-ю статтю Закону

України "Про кінематографію". І тут за риторикою є ще і четвертий момент. По-перше, це і 4-а стаття цього ж закону, яка каже про те, що в частині вже використання фільмів необхідно враховувати норми Закону України "Про авторське право і суміжні права".

Так само хотів би зазначити, що в самому Законі про кінематографію містяться певні не стільки колізії, скільки юридичні питання, які потребують, напевно, належного врегулювання і проговорення саме на законодавчому рівні. Тому що в 17-й статті отой самий Державний фонд фільмів, який з маленької літери застосовується в 3-й статті, в 17-й статті Закону про кінематографію він же з великої літери, і далі написано, що всі питання врегулювання і збереження, і наповнення цих фондів встановлюється центральним органом виконавчої влади у сфері кінематографії, тобто Держкіно. Отже у нас на рівні законодавчого врегулювання навіть кінематографічної справи вже є певні відкриті питання і відсилки, які, очевидно, і призвели до того, що з'явилося відповідне розпорядження Держкіно.

Ще далі важливо зазначити наступне, якраз з позиції центрального органу виконавчої влади в сфері авторського права, який я, власне, і представляю, що питання авторського права невід'ємні від питання використання і надання доступу до будь-яких аудіовізуальних творів. І, власне, функція архівів – це не лише збереження, а і надання доступу, і інколи розповсюдження. У випадку і, власне, я думаю, пан Берковський, я знаю, коли він був в Державному архіві імені Пшеничного, це питання теж досліджував. І я думаю, що тут можлива точно співпраця і наступне напрацювання законодавчих необхідних вимог.

При цьому Угода про асоціацію так само зазначає, що виробники фільмів мають там виключне право на деякі дії щодо авторського права і їх розповсюдження. Фактично станом на зараз весь цей комплекс питань є не врегульованим, незбалансованим і належним чином не прописаним. І я

дуже радний, що в законопроектах 5552-1 і 5552-2 якраз і з'явилися деякі позиції, які уточнюють зокрема...

Перепрошую? Я продовжу, якщо можна. Я закінчую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, пане Дмитро, продовжуйте і давайте більш економно по часу.

ГУЗІЙ Д.М. Отже, що хотів зазначити? Що саме по статті 17 Закону про кінематографію вже є відповідні запропоновані нові підходи і вирішення цих питань щодо так званої загальнодержавної власності на культурну спадщину, яка там конфліктує, можливо, з деякими положеннями про державну, як вважають, власність на фільми або, можливо, її ніде і не встановлено, вироблені до 1991 року. Тобто весь цей комплекс авторських правових питань насправді є невід'ємним від врегулювання питання використання не тільки плівок у дохід до комунальних послуг, а, власне, надання доступу повноцінного, врегулювання на сьогоднішніх цивілізованих умовах світового ринку розповсюдження контенту, яке неможливе - ефективне поширення українського контенту - без врегулювання авторських прав.

І на етапі зараз вирішення питання і ключових завдань щодо матеріалів, які зберігаються в Довженко-центрі. Я би дуже радив, і наше міністерство готово всіляко співпрацювати щодо належного створення нормативної бази, зокрема в рамках законопроекту 5552-1, можливо. І дуже дякую за можливість донести цю думку сьогодні до членів комітету і запрошених гостей.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Дмитре.

СУШКО П.М. Микито Руслановичу, дуже важлива річ. Хочу, щоб ми всі були в одному контексті щодо завдання діяльності підприємств, щоб усі це розуміли. Метою державного господарювання є задоволення суспільних потреб у товарах, послугах, роботах. Забезпечення публічного інтересу в певних галузях чи сферах має бути чинником, що обґрунтовує необхідність створення державних підприємств. Проте без успішного функціонування останніх неможливе забезпечення публічного інтересу. Саме тому держава має ставити перед державними підприємствами як комерційні цілі, отримання прибутку, причому рівень прибутковості має бути не нижчим ніж у приватних підприємств, так і соціально-економічні, без мети отримання прибутку, тоді як прибутковість буде нижчою, оскільки такий суб'єкт отримує субсидії для виконання цілей, що пов'язані з соціальною місією, наприклад, надання соціальних послуг для людей з обмеженими можливостями. Такі державні підприємства виконують низку завдань, реалізація яких є вкрай важливою для розвитку національного господарства, але які не є комерційно привабливими, а тому не можуть або не хочуть реалізовуватись приватними підприємствами.

Тобто це якраз щодо діяльності. Це не обов'язково має бути прибуткова організація або мета, основна мета має бути прибутковою, а в кіносфері якраз державні підприємства забезпечують соціальну місію і так далі.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Павле Миколайовичу.

Отже, колеги, я тоді пропоную перейти до запитань від народних депутатів.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Микито, а є представники Довженко-центру? Може б ми ще їх почули?

ФЕДИНА С.Р. Я теж вважаю, що має бути спочатку слово для представників Довженко-центру.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Давайте ще, щоб ми дві сторони почули.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Марино, а хто у нас з представників Довженко-центру?

ГОНЧАРУК О. Можна я висловлюсь?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Олена Гончарук, я бачу, так?

ГОНЧАРУК О. Так-так, це я. Довженко-центр представляю я. Добрий день.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Пані Олено, будь ласка, вам слово.

ГОНЧАРУК О. Доброго дня усім. Я би хотіла відреагувати на те, що сказав пан Берковський. Він говорить зараз про суто архівну сторону, але Довженко-центр з 1994 року має доволі унікальний статус, тому що на момент його появи в країні були вже архіви і музеї, але аналогічної форми, як фільмофонд, її не було. І Центр власне задумувався з такою метою. В процесі формування колекції вона значно розширилася, оскільки, окрім фільмових матеріалів, до Довженко-центру також передавалися документи, мистецькі твори, передавалося кінообладнання, передавався реквізит. І наразі ми маємо унікальну колекцію цілісну кінематографічної спадщини, яка є комплексною і комплексно досліджується. За значимістю її можна прирівняти, наприклад, до колекції Національного художнього музею України.

Якщо ми звернемо увагу на те, що зберігається в Художньому музеї, ми побачимо, що там є як твори мистецтва, це живопис, графіка, скульптура, але там також є і документи, там є фотографії, там є листування, там є книги, монографії. Уявімо собі, що ми цю частину відокремимо від картин і передамо їх на зберігання згідно їх технічним умовам, передамо в будь-який архів.

По-перше, це зруйнує колекцію, яка дає, по-перше, можливість створити уявлення взагалі про українське мистецтво, це зруйнує підставу для дослідження. Ми не сумніваємося, що документи будуть гарно збережені. Але чи будуть вони досліджені? І вивчаючи світову практику, і музейну, і кіноархівну, тому що в світі кіноархіви, вони аналогічні музеям, це є комплексні інституції, вивчаючи цю практику, ми знаємо, що і ICON, і FIAF, і ЮНЕСКО зараз наполегливо радять докладати всіх зусиль, щоб колекції були збережені у їхній цілісності. Інакше це призведе до значних руйнувань і навіть втрати.

Тому якщо ми говоримо про важливість збереження цілісної колекції, а зараз ми її маємо і вона уже облікована, і вона обліковується і за музейними інструкціями, і за архівними інструкціями, що не суперечить тому, що колекція може знаходитися в підпорядкуванні однієї інституції, то якраз нами йдеться про те, щоб не інституцію зруйнувати, яка цим займається, а привести у відповідність нормативну базу.

І у пана Владислава, зокрема, прозвучала ідея, яка і нам також близька і яка зараз на часі, що організаційно-правова форма Довженка-центру мала би бути зміненою і зі статусу державного підприємства ми можемо перейти в статус державного неприбуткового підприємства або те, що називається non-profit Enterprise. Це передбачено нормами нашого закону і це стосується тих державних інституцій, які працюють в гуманітарній сфері. Довженко-центр є саме такою інституцією.

І ще загально, якщо дозволите, я би ще хотіла сказати. Дуже похвально, що виникає ця дискусія. Ми підтримуємо думку про те, що сфера кінематографії потребує реформування. Але важливим тут постає питання критеріїв оцінювань, за якими Довженко-центр має працювати. Лише зараз, під час нашої з вами зустрічі, я чую про ті критерії, які до нас застосовує наш орган управління. І, на жаль, серед них я не почула про найважливіший критерій – це наявність колекції, стан її дослідженості, кількість публічних заходів і рівень відомості цієї колекції не лише в Україні, але також і закордоном. Наразі важливість її підтверджена і світовим визнанням. Тому зараз, руйнуючи колекцію, ми говоримо не просто про майно, ми говоримо про цілісну колекцію українського кіномистецтва, якою користується українське суспільство, вся кіногалузь, не тільки кіноіндустрія, нею користуються дипломати, з нею наші представники їздять по світу, і, зокрема, вона дає їм можливість просити про допомогу і підтримку України. Тому першочерговим завданням нашим має бути, по-перше, докласти всіх зусиль, щоб колекція була збережена і статус її був визнаний як Державного фонду фільмів з подальшим приведенням в норму всієї нормативно-правової бази. І перед ними, перед Довженко-центром мають бути поставлені задачі, якими є критерії оцінювання нашої ефективності, не лише фінанси, не лише майно, але і наша суспільна значимість.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, я бачу руку. З вашого дозволу, я знаю, що міністр чекає початку наради у Президента.

Олександр Владиславовичу, якщо ви на зв'язку, у вас там рука піднята. Я думаю, що вже міністр переключився на нараду у Президента.

ТКАЧЕНКО О.В. Я тут.

ПОТУРАЄВ М.Р. Вибачте.

Будь ласка, Олександрє Владиславовичу, вам слово.

ТКАЧЕНКО О.В. Хотів додати пару слів. Перше, дійсно, з точки зору комунікації прийнятого рішення про реорганізацію хотів би зауважити, що варто дійсно було провести спочатку консультації із підприємствами, із фахівцями сфер.

Тепер по суті. Дійсно, там існує суттєва частина, про яку казала пані Гончарук, яка стосується, власне, музейного фонду. І статус унікальний, про який ви говорили стосовно того, що в Довженко-центрі поєднані, здавалося б, непоєднувані речі, а саме: здача в оренду приміщення, про яке так багато говорили, яке складає суттєву частину доходів держпідприємства, з одного боку. З іншого боку, музейна сфера, промоція наших архівів і фондів. І вирішення цього питання було на часі вже давно. І от саме те, що не можна було прийняти рішення, з яким погоджувалися всі учасники процесу, ми про гроші від оренди чи про збереження музейного фонду, і врешті-решт привело до ситуації, коли потрібно вирішувати питання стосовно організаційного формату того, що називається Довженко-центром.

В цьому питанні, я хотів би наголосити, що ми відкриті до діалогу і закликаємо до нього стосовно саме музейної частини, тому що це музейний фонд, повноваження Міністерства культури. І ми готові запросити до нас на майданчик і представників Міністерства юстиції, які опікуються архівною справою Довженко-центру, і Держкіно, і всіх зацікавлених осіб для того, щоб вирішити питання в першу чергу збереження цілісності музейної справи, якою теж опікується Довженко-центр.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане міністре.

Колеги, переходимо до запитань від народних депутатів в порядку підняття рук.

Спочатку пані Ірина Констанкевич, потім пан Микола Княжицький, потім пан Володимир В'ятрович. Якщо когось не бачу, я зараз перегорну і всім слово обов'язково дам.

Будь ласка, пані Ірино.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Доброго дня, шановне товариство! Хочу, найперше, подякувати за те, що ми так комплексно нарешті обговорюємо це питання, бо воно є суспільно резонансним. І я думаю, що заінтересованих людей у позитивному вирішенні цього питання є дуже багато.

Я хочу сказати, що ми уже почули про питання фінансово-економічні, організаційні, але тільки в одному виступі ми сфокусувалися на тому, що Довженко-центр – це ім'я, це репутація, це справді і духовний, і культурний, і гуманітарний спадок, який уже має визнання закордоном. Тобто не лише в Україні, але і закордоном. І ось звідти такий суспільний резонанс, звідти таке ось збурення серед наукової, культурної громадськості, яка добре знає те, що робив Довженко-центр.

Ми просимо комітет, щоб все-таки ми сьогодні не просто обговорили це питання, а ухвалили рішення щодо того, чи можлива будь-яка реорганізація Центру, якщо триває війна. Зверніть увагу на те, що український парламент вже ухвалив подібні рішення в питаннях освіти, сфери охорони здоров'я, що під час війни будь-які такі адміністративні дії неможливі. Це перше.

Друге питання. Я би просила, щоб все-таки духовно-культурне, гуманітарне значення Довженко-центру було винесено, перше, як пріоритетне питання, і виходячи з цього ми формулювали усі інші проблеми, які постають. І третє питання, щоб все ж таки було колегіальне обговорення даного питання і шляхів прийняття рішення. Цілком підтримую колегу Павла

Сушка у тому, що без узгодження і погодження на комітеті ухвалювати будь-які організаційні зміни щодо Центру Довженка кіно неможливо. Прошу ці мої пропозиції записати до рішення комітету.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Ірина Мирославівна.

Будь ласка, Микола Леонідович Княжицький.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Ну, я з вашого дозволу, пане голово, поставлю одне коротке питання пані Марині, а потім зроблю короткий виступ, щоб другий раз слова не брати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Добре, давайте. Тим більше, що у пані Марини там, на жаль, буде необхідність відключитися. Потім вона спробує повернутися. Тому абсолютно слушно, Миколо Леонідовичу. Ставте питання, поки вона з нами.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Питання, воно, нібито, цього не стосується, але потім я вже в своєму виступі скажу чому стосується.

Пані Марина, а скажіть, Держкіно отримує зараз кошти на зйомки фільмів?

КУДЕРЧУК М.М. Дивіться, на сьогоднішній час Держкіно, програма підтримки, ви знаєте, що після секвестру там разом зі спецфондом нам залишено 90 мільйонів, трохи більше, але на сьогодні ми не сплачуємо навіть по боргах з початку року по фільмах закінчених, тому що це згідно постанови зараз не підлягає першочерговим виплатам. Тільки заробітна плата

працівникам та от саме дотація Центру Довженка. Більше нічого у нас на сьогоднішній день не платиться.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

КУДЕРЧУК М.М. І от з початку року у нас ті заходи, які були, і закінчені фільми, вони просто в боргу висять, на жаль. Це не наша вина, це таке рішення Мінфіну.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую, дякую, пані Марина. Я і не кажу, що це ваша вина, це наша спільна вина і уряду.

КУДЕРЧУК М.М. Ми сподіваємося, що хоча б ці кошти, які у нас є, ми зможемо віддати, тому що декілька фільмів саме на початку року завершені. З якимись зусиллями наші кінематографісти те, що було відзнято до війни, закінчують зараз і здають. От якраз недавно здали фільми "Памфір" та "Бачення метелика", ті, що були представлені в Каннах. Але у нас немає змоги заплатити.

Ми звертаємося до Кабміну, намагалися тричі внести зміни в постанову, поки що безрезультатно. Сподіваюся, що новий "засил" дасть результат.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую, пані Марино.

Я чому поставив це питання? Тому що все ж таки, головне, ми повинні розуміти, заради чого взагалі-то існує ця галузь. Я розумію, що іде війна і все для фронту, але не займатися культурою в війну і не підтримувати кіно, з моєї точки зору, - це дуже велика помилка. І ми маємо всі зробити як члени комітету, очевидно, може, не в таких обсягах, як це було раніше, але

кінематограф має існувати і підтримувати дух, в тому числі воїнів і суспільства.

Бо коли його не існує, то, в принципі, коли відбуваються війни чи великі депресії, коли в такому стані є суспільство, то будь-яка країна, чи-то депресія в Сполучених Штатах, коли "Віднесені вітром" знімали, чи-то будь-які війни, які вели країни, вони все одно завжди фінансували кінематограф, тому що це частина культури і це складова перемоги. Це так я на майбутнє кажу.

Тому що, коли ми говоримо про те, що ми хочемо зробити, ми маємо виходити не від приміщень, а від завдань. Бо коли ми робили Закон про кінематограф, дійсно його було непросто робити, ви всі це чудово пам'ятаєте. Бо різні точки зору були, все що завгодно обговорювали, треба було швидше запустити процес. І процес виділення коштів на кіно тоді, слава богу, був запущений і кінематограф як галузь відроджена. І зараз ця галузь просто вмирає, бо люди... Ми їх просто втратимо, вони повиїжджають.

Те саме у нас є дуже великий ризик, насправді, втратити й інші складові цієї галузі. Бо коли ми говоримо про Довженко-центр, це було наше упущення, ми не встигли дійсно це зробити і якісно прописати в законі завдання схожих інституцій. Ну, насправді це урядове завдання. І тому, коли у нас Держкіно, наприклад, напряму підпорядковували Кабінету Міністрів, я не був прихильником цього. Поза партійними інтересами чи особистими якимось речами, наша фракція реєструвала постанову про звільнення Ткаченка, але незалежно від того, чи це Ткаченко, чи це буде хтось інший, чи пані Марина, чи пан Потураєв, чи пан В'ятрович буде колись міністром, але очевидно, що має бути політика кінематографу. А політику розробляє міністерство. І от в цій політиці має бути роль таких установ.

Якщо ми подивимося на досвід тої самої сусідньої Польщі, яка реформувалася, ви чудово знаєте, що у них є ця Національна кінематека і колись був Інститут аудіовізуальний. Вони їх об'єднали в 2017 році, і це є

величезний заклад, де в прекрасному стані зберігаються всі архіви кіно, і документальні, і ігрові, за весь період. Завдання такого центру – цифрувати ці архіви, робити їх доступними для глядачів, вони мають свої сайти, популяризувати галузь кінематографу, займатися його промоцією за кордоном, проводити акції. Тобто це має бути величезна і цілісна культурна установа.

На жаль, у нас, чесно кажучи, такого підходу ніколи не було, і при попередній владі, і при теперішній владі, ми до цього ніколи не повертались. Була ініціатива Козленка і колективу Довженко-центру, які в дещо хаотичних умовах, з чимось я, наприклад, погоджувався, з чимось ні, але інтуїтивно якраз виконували ті завдання, які і мав би виконувати Довженко-центр. І вони, в принципі, я чую теперішнього керівника, продовжують виконуватися і зараз. Це завдання схожих установ, які їх виконують в кожній європейській країні.

Тому найперше, що ми мали б робити, це визначити завдання для цієї установи. Це місце, де мають зберігатися архіви, причому якісно.

Слухайте, коли я був у Польщі ще в цьому Інституті аудіовізуальному, вони таке величезне сховище з кліматизацією, з захистом від бомбардувань побудували, з робочими місцями для дослідників. Вони з нуля побудували цей величезний будинок. Тільки для однієї з тих двох установ, які вони потім об'єднали. Ми ніколи цьому серйозної уваги не приділяли, а це потрібно зробити.

Тому перш ніж ми будемо говорити, що нам робити з цією установою, нам дійсно потрібно визначити критерії її успішності і що вони мають робити. Так, у нас були архіви. Архів Пшеничного робив величезну і дуже корисну роботу. Але от у Польщі, у них дублювалися функції установ, вони їх об'єднали. І у нас, очевидно, це теж треба об'єднати, зробити нормальну установу чи під Держкіно, чи під Міністерством культури, чи Держкіно під Міністерством культури – це вже інше, але це, очевидно, сфера

кінематографу, зробити нормальну установу, яка би пропагувала кінематограф і його зберігала.

Щодо зберігання є окрема тема, тому що ми піднімали на комітеті питання зберігання нашої мистецької спадщини ще до окупації. На жаль, не встигли цього зробити повністю. Тому частково ця спадщина була втрачена. Ви всі про це знаєте. Але разом з тим після цього було і робиться досить багато для збереження тієї спадщини, яка є зараз. Вона вивозиться в безпечні регіони. Наскільки мені відомо, навіть ведуться перемовини з якимись сусідніми країнами, які на цю спадщину точно не будуть зазіхати, але які можуть нам забезпечити гарантії такого зберігання, тому що це наше майбутнє.

Наші кінофонди – це рівно те саме. Тобто вони мають бути надійно збережені на цей період війни. Але треба подумати, як зробити до них доступ, як промотувати українську культуру шляхом фільмопоказів, міжнародних акцій, реклами. Все це завдання Довженко-центру, це величезна робота. Уряд має подати відповідну ініціативу, виписати це, внести зміни до закону. Ми теж маємо право законодавчої ініціативи, це дуже корисна робота, я точно зараз почну над цим працювати. Ми, правда, працюємо в опозиції, нам не так легко це зробити, ми сподівалися, що уряд це зробить, і зараз сподіваємося. Але якщо ні, то ми будемо з урядом домовлятися і з більшістю, щоб робити це спільно. Але це, безумовно, потрібно зробити.

Тому, очевидно, криза, до якої ми прийшли зараз, це криза цієї непорядкованості і відсутності чітких критеріїв, що робити з нашою спадщиною і як її популяризувати. А вона би і зараз стала в нагоді дуже сильно, між іншим, теж в культурних закладах для підтримки і нашої армії, і наших воїнів, і нашого суспільства, так як це всюди відбувається. Це загалом. Тому таку концепцію розвитку галузі нам потрібно зробити спільно з міністерством. Можемо це внести в рішення комітету.

Тепер друге. Друге питання, воно прозаїчніше. Воно юридичне, бо були, очевидно, певні порушення. Очевидно. Я, до речі, тут підтримую те, що казав міністр, що треба було все ж таки радитися з громадськістю і з керівництвом відповідного органу, щоб це не викликало такого збурення і щоб було зрозуміло, заради чого це робиться. Бо ці дії все ж таки не пов'язані зі стратегією. Якби вони були пов'язані зі стратегією і ця стратегія була зрозуміла суспільству, то я думаю, що питань було б значно менше.

На жаль, ці дії інколи суперечать закону. От відомо, що з 6 серпня Держкіно видало наказ № 100 про реорганізацію ДП "Національний центр Довженка". Між іншим, коли говорити про реорганізацію, я абсолютно підтримую позицію директора, яка каже, що це має бути неприбуткове підприємство, тому що, очевидно, вони можуть заробляти на продажу відеоматеріалів, як це робить архів Пшеничного й інші архіви. Вони можуть заробляти на мерчі в кінці-кінців, на всьому, чому завгодно, якщо це іде на підтримку пропаганди і підтримки українського кінематографу. Це абсолютно нормальна історія.

А от в цьому наказі зазначено про реорганізацію шляхом виділу та передачі повноважень з архівування комплектів вихідних матеріалів, фільмів і фільмокопій до державної установи "Науковий центр кінематографії". Тобто йдеться фактично про виділ з передачею повноважень установі, яка зараз існує і ця установа вже зараз виконує якісь функції.

На жаль, цей наказ не відповідає закону, якщо так прозаїчно говорити, а не стратегічно. Бо відповідно до статті 109 Цивільного кодексу виділом є перехід за розподільчим балансом частини майна, прав та обов'язків юридичної особи до однієї або кількох створюваних нових юридичних осіб. Тобто якби це створювалася нова особа, то закон мав би право на існування. А ми говоримо не про новостворену особу, а про існуючу. Бо державна установа "Науковий центр кінематографії", про яку сказано в наказі, до таких не відноситься. Створена вона більше 10 років тому в жовтні 2011 року.

Відтак виданий Держкіно наказ прямо суперечить закону, статті 109 Цивільного кодексу України.

В публічних дискусіях, які точаться навколо реорганізації Центру останній тиждень, Держкіно, на жаль, не відповідало на питання щодо законності в частині передачі повноважень, а фокус зміщується в бік створення ДП "Українська анімаційна студія". Але не це є ключовим питанням. Анімаційну студію можна створювати і розвивати. Хоча знову ж таки, якщо б ми отримували кошти від держави, і тут ми пані Марині готові допомагати, то через пітчінги. Все ж таки анімація – це не будинки і офіси, і структури, це люди, які її створюють. Давайте дамо людям гроші, у нас тоді з'явиться анімація.

Держкіно не пояснює певний сенс цієї реорганізації, бо не відомі розрахунки фінансової ефективності такої реорганізації. Відповідно до планів відновлення країни, ви знаєте, ми всі слідкували за тим, що відбувалося в Луганно, і урядовці від Луганно, і там все це представляли, основним трендом найближчих років має стати зменшення кількості державних підприємств, їх укрупнення і оцінка перспектив для подальшої приватизації. А у нас в даному випадку збільшується кількість державних підприємств, бо фактично створюється нове підприємство, а функції зберігання кіноархівів передаються до іншого підприємства.

Як я вже говорив, функціонування анімації і розвиток анімації – це важливо, але головне тут архіви. А для архівів, як я говорив, потрібні спеціальні умови зберігання, визначений діапазон температури, вологості, правила освітлення, навчений персонал, те, як з цим працювати. Досі невідомо, чи є такий персонал і чи підготовлені приміщення у держустанові "Науковий центр кінематографії". Поки що теж до цього засідання принаймні такої відповіді не було.

Тому очевидно, що якщо ми про це говоримо, то потрібно, може, було би зупинитися, подумати, якою ми хочемо бачити цю організацію, визначити всі чіткі критерії, а тоді подумати, як краще її організувати.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Миколо Леонідовичу, за дуже змістовний виступ.

Володимир Михайлович В'ятрович, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Доброго дня, шановні колеги! Я уважно прослухав ініціаторів цієї реорганізації і, чесно кажучи, так і не зрозумів питання доцільності цієї реорганізації. Єдині якісь мотиви, які були озвучені, це питання використання приміщень зокрема цього Довженко-центру. Мені здається, що це є недостатнім якимось поясненням, чому має відбуватися ця реорганізація. Тим паче, я не зрозумів, не почув для себе відповіді на питання про доцільність реорганізації саме зараз. Справді, дуже критична ситуація в країні. І знову-таки, якщо єдиним мотивом реорганізації Довженко-центру є те, що одне з його приміщень постраждало під час обстрілу Києва, знову-таки, для мене це абсолютно недостатньо. Я переконаний, що будь-яка реорганізація такого підприємства, тобто такого, як Довженко-центр, вона потребує якихось дуже обдуманих кроків. Тому неприємно був здивований, що нас по суті поставили перед фактом, що вже такі дії запуснені, попри те, що, як я вже казав, справді ми на комітеті виявляли вже неодноразово зацікавленість діяльністю Довженко-центру і очевидно, що були б зацікавлені взяти участь в обговоренні того, яким чином має розвиватися цей центр в подальшому.

Одне з ключових для мене питань, на яке звернув увагу пан Берковський, справді, це питання збереження кіноархівів, які є в Довженко-центрі. Так от, з того, що я зрозумів, ця реорганізація жодним чином не

вирішує питання збереження кіноархівів. Нам акцентують увагу на тому, що, в принципі, Довженко-центр не є архівом. Відтак було б добре, якби все-таки ці матеріали, які містяться в Довженко-центрі, цей фільмофонд зберігався б все-таки в архіві. Але натомість наказ передбачає передачу фільмофонду Довженко-центру до Наукового центру кінематографії України, який так само не є архівом, який, очевидно, не має ніяких спеціальних архівних приміщень, спеціального архівного обладнання. Наскільки я знаю, взагалі таке підприємство, яке не працює з 2011 року. Наскільки знаю, знову-таки в Довженко-центрі принаймні є реставраційна майстерня, яка виконує велику роль у збереженні цих матеріалів, які містяться в Довженко-центрі. Знову-таки, про якесь такого роду обладнання для реставрації чи зберігання унікальних архівних матеріалів в Науковому центрі кінематографії України, куди запланована передача цих матеріалів, я нічого такого не чув.

Тому мені здається, що замість поспіху ми мали би якое ретельніше обговорити питання системного вирішення питання збереження кінофотоархівів в Україні, пошуку якихось додаткових коштів. І мова йде насправді не тільки про збереження. Мова йде і про використання. Я вдячний Дмитру Гузію, який взяв участь в нашій дискусії і звернув увагу на те, що в нашому законопроекті, який вже розглядався в комітеті, 5552, законопроекті про авторські права, мова йде зокрема про використання таких матеріалів. Мова йде про врегулювання питання всіх прав на фільми, створені до 1991 року, включно з анімаційними фільмами. Очевидно, що ми маємо розуміти, що автори частини цих матеріалів, про які ми говоримо, вони ще живі, і очевидно, що вони мають право отримувати за використання створених ними матеріалів, за використання створених ними творів, мають отримувати відповідно роялті. І це знову-таки передбачено законопроектом 5552. Я сподіваюся, що він швидко буде ухвалений, принаймні ту частину питань, яку ми сьогодні обговорюємо, може бути вирішено.

Абсолютно згоден з Миколою Княжицьким, який піднімає питання про доцільність створення державного підприємства "УкрАніма". Знову-таки, поза тим, що справді створення додаткових державних підприємств досить дивна концепція, вона відходить від того шляху, який обрала Україна, до шляху європейської інтеграції, в даному конкретному випадку у мене викликають величезні сумніви можливості того, що це державне підприємство буде успішним комерційно і зможе конкурувати з якимись анімаційними студіями світу чи навіть України. Мені здається, що це засадничо із самого початку досить вже провальний проект. І не розумію взагалі навіщо, власне, таким чином рухатися.

І на завершення. Пані Марина із Держкіно зауважила, що мова не йде про ліквідацію Довженко-центру, що наказ йде про реорганізацію Довженко-центру. От я хотів би зрозуміти, бо для мене це питання залишається відкритим, які функції після реорганізації залишаться, власне, за Довженко-центром. Тому що попри всі зауваження до діяльності, які були до Довженко-центра, мені здається, що він виконував досить значиму суспільну функцію, і саме тому, напевно, це рішення про успішну реорганізацію Довженко-центру викликало такий резонанс в суспільстві.

Отож, пані Марино, якщо можете, дайте відповідь на оце коротке питання, на яке ви даватимете, напевно, розлогу відповідь. І все-таки, які функції залишаться в Довженко-центрі після реорганізації?

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Володимире, пані Марина, як я казав, тимчасово відключилася, вона обіцяла повернутися за можливістю, тому можна буде це питання ще раз задати.

Зараз хочу пані Софії Романівні Федині дати слово. Вона тримає руку.

Будь ласка, пані Софіє.

ФЕДИНА С.Р. Дякую, пане Микито.

Я для початку зауважу, що у нас завчасно був запланований цей комітет, у нас завчасно було заплановано це важливе обговорення, і всі знали, що воно буде некоротке. Тому я вважаю, що це вияв неповаги з боку пані Марини – взяти і відключитися в той час, коли вона має дуже чітко відповідати на запитання кожного із народних депутатів.

Другий важливий момент. Ви знаєте, мене дуже неприємно вразила заявка, що передовсім розглядаються фінансові питання прибутковості, неприбутковості, заборгованості, різних моментів стосовно центру Довженка. Тому що це є інституція, яку знають у світі. Це є імідж української держави, це є імідж українського кіно, яке останні 5-7 років відвойовувало собі шаленими зусиллями можливість бути представленими у світі. І мені видається, що критерії тільки фінансової доцільності можуть висувати люди, які взагалі не розуміють цінності нашої кіноспадщини, того, що робили люди. Насправді, на наших кіноможливостях, кіноістрії можна заробляти шалені гроші і через мерч, і через виставки, і через покази, і через різноманітні проекти, як це робиться у всьому світі. Але чомусь у нас в Україні є оця тенденція, що все, що було раніше, воно погане, давайте ми його знищимо і будемо створювати щось нове. Перепрощую, з тризубом вже достворювалися і достворювалися до того рівня, що маємо ганьбу на весь світ.

Наступний момент. Ви знаєте, практика так званої реорганізації, вона, на жаль, за крайні кілька років показує надзвичайно погані результати. Я мушу апелювати до реорганізації, зокрема нашої Львівської телестудії і Львівського телебачення на Високому Замку. Телебачення, яке мало давню історію, яке накопичило абсолютно унікальні відеоматеріали, унікальні програми з людьми, яких вже немає, і це є наша спадщина.

Ви знаєте, що відбулося при реорганізації, коли прийшла молода і дуже активна команда? Я зазначу, що це відбувалося ще до 2019 року. Тому

звинуватити і казати, що я десь там упереджена до чинної влади, це вже абсолютно інший момент. Це було ще за попередньої влади. Але реорганізація закінчилася тим, що знищили телестудію, знищили всі архіви! Останніми словами обізвали, зневажили усіх старших достойних працівників, дистанціювали їх від будь-якого процесу прийняття рішень. І зараз ми маємо нашу студію, яка в кількох кімнатках розміщується і насправді ніякого реального матеріалу не створює.

І я дуже боюся, що оця реорганізація без чітких вихідних даних, без чітких пріоритетів, як вже наголошували мої колеги, без чітких поставлених результатів і фінальної конструкції, яку сьогодні ми вже можемо оцінити і прорахувати її ефективність, так само, на жаль, закінчиться знищенням того, що вже є.

І я також наголошу, що без відома комітету, без відома народних депутатів, які активно залучені в цей процес, робити і приймати ось такі рішення, а потім казати: "Ну якось так не вийшло", - це знову ж таки неповага до комітету, до депутатів різних фракцій.

Якщо є зацікавленість дійсно робити щось задля кращого результату, так давайте сідаємо всі разом, наразі зупиняємо будь-які процеси і чекаємо розгляду, покрокового розгляду конкретної концепції, конкретних кроків і прогнозованих результатів.

Абсолютно підтримую пані Ірину Констанкевич, пана Сушка в тому, що ми маємо бачити перед собою повну картину. І я перепрошую, коли говорять, що якийсь там борг в 300 тисяч гривень і це є біда для підприємства такого масштабу, так, можливо, це держава недопрацьовує, що немає можливості такому підприємству закрити ці 300 тисяч гривень. Можливо, ми маємо зараз шукати інші структури, як слушно було зауважено, і, можливо, ми зараз маємо виставляти для себе пріоритети.

Я абсолютно підтримую Миколу Княжицького, ми зараз маємо той час, коли треба творити українське кіно, треба творити українські візії, українські

пріоритети. Тому що якщо ми зараз цього не будемо робити, не буде майбутнього в державності як такої. І поки воїни наші борються, ми маємо творити умови, в яких виховується достойне нове покоління.

Знищення, реорганізація, ребрендинг, перейменування, будь-як не називайте, Центр Довженка, наразі стоїть питання про його знищення. Давайте зробимо все, щоб він був, він працював. І, значить, нам треба змінити юридичні умовності. Я думаю, що тоді Центр Довженка стане не просто брендом України, але так само може бути і прибутковою, і дуже достойною, і фінансовою інституцією.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Софіє.

Там я побачив, я так розумію, що є репліка у Миколи Леонідовича і є репліка у Павла Миколайовича. Миколо Леонідовичу, якщо є репліка, будь ласка. То, можливо, у пана Миколи просто помилково рука ще піднята.

Павле Миколайовичу, тоді вам слово.

СУШКО П.М. Дякую.

На жаль, так і відбувається, коли забирали наше підприємство за борги, так було і з Кінохронікою, коли державне підприємство заганяли в борги, а потім забудовник просто за ці борги забирав ділянку. І мені дуже не хочеться вірити в те, що з Центром Довженка має бути така сама ситуація, статися. Але ми сьогодні чітко розуміємо всі, що тут всі, я вважаю, одноголосно підтримують рішення щодо призупинення цього наказу до обговорення, до визначення візії державного підприємства Центр Довженка, його завдання на майбутнє та порядок та критерії щодо його оцінювання.

Дякую. Тому пропоную також сформулювати цей висновок комітету та потім його проголосувати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Павле Миколайовичу.

Так, колеги, переходимо до запрошених. Значить, в порядку знову-таки надходження запитів. Перший давно вже тримає руку пан Денис Іванов.

Будь ласка, вам слово, пане Денисе.

ІВАНОВ Д. Дякую дуже, що звернули увагу на важливу проблему. І дуже дякую, що запросили. Я хотів би озвучити думки багатьох моїх колег щодо рішення Держкіно стосовно ліквідації Довженко-центру, адже це саме ліквідація. Тобто цілісна структура розподіляється між трьома організаціями, які існують лише на папері.

Дійсно, для нас Довженко-центр є такою ж важливою інституцією, як бібліотека Вернадського чи Національний художній музей. І з часів заснування зібрана багатотисячна колекція фільмокопій. І за останні 10 років центр зробив просто титанічну роботу по поверненню спадщини, по створенню європейського культурного простору з частини старої копіювальної фабрики та по промоції українського кіно за кордоном.

Тобто для нас, для кінематографістів, центр займає таке ж місце в культурному житті, яке займає паризька сінематека. Криза, яка виникла з Центром Довженка, вона не тільки в непідпорядкованості, дякую дуже, що підняли це питання і є, я так відчуваю, політична воля це питання вирішити. Криза в професійності і доброчесності керівництва Держкіно, його рішень. Бо для кіноспільноти таке рішення є лише верхівкою айсбергу, адже під час війни Держкіно так і не напрацювало жодної програми підтримки кіногалузі і збираючи міжнародну допомогу - не відомо, як вона була витрачена.

Наразі проти цього наказу Держкіно виступили: громадська рада самого Держкіно, Пен-інститут, Українська кіноакадемія, Спілка кінематографістів, Мистецький Арсенал, Український інститут і багато інших організацій. За декілька днів петицію щодо відміни наказу на сайті Кабміну підписало більше ніж 16 тисяч людей. І це небайдужі українці.

Як ви розумієте, справа не тільки в підприємстві, яке оцінюється за певними критеріями прибутковості або якимись іншими, які не мають такої питомої ваги, як суспільна значущість. І я хотів теж підтримати вимоги Довженко-центру, які дуже прості. Тобто відкликати наказ про ліквідацію і законодавчо захистити Довженко-центр та національну кінематографічну спадщину.

Дуже вам дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Денисе.

Пан Сергій Тримбач, будь ласка, вам слово. Пане Сергію, будь ласка, увімкніть мікрофон, бо не чути вас. Пане Сергію, будь ласка, мікрофон.

ТРИМБАЧ С. Чутно мене?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так-так, будь ласка. Тепер все добре.

ТРИМБАЧ С. Дякую за те, що це обговорення відбувається, відбулося власне вже, тому що поставлені дуже важливі питання. Я історик кіно і я працював в Центрі Довженка заступником директора з архівної роботи від самого початку до 2004 року, то я трохи в курсі, як ви розумієте, що і як відбувалося, і що і як відбувається.

Так от, з самого початку це замислювалось, це створювалося на базі, як ви знаєте, Київської кінокопіювальної фабрики, і тоді це була інша територія, інша площа. І впродовж всього цього періоду площа все зменшувалась. І те, що сказала Марина Кудерчук, мене це теж дуже турбує. Те, що це на 4-му, 5-му поверхах зберігається фільмофонд. Ви розумієте, це перше, про що подумалося, коли війна почалася.

Власне, все це починалося ще в 1991 році, історія, ще коли був Держкінофонд, прообраз Держкіно, на чолі з Юрієм Ілленком. Я тоді вже

займався цим архівом і зрозумів просту річ, вивчивши зарубіжний досвід, що найкраще місце зберігання – це от підземні... Наприклад, в Норвегії це взагалі в горах, в скелях, в печерах природніх. Тому що ви розумієте, клімат-контролі і так далі, і так далі. Це ж мова йде про складні технологічні процеси зберігання. І тому це один із тих пунктів, які треба продумати, а не просто з кондака вирішувати щось реорганізувати.

І по суті, я солідарний з тими, хто вважає, що ця реорганізація призведе до фактичної ліквідації. Насправді, пані Федина має рацію на одному тільки прикладі, про який вона сказала: у нас реорганізації закінчуються, по суті, погромом колекцій і так далі. Ну, це треба мати на увазі.

І ще одне. Якщо виводиться це кудись, в якусь паперову субстанцію, Центр Довженка є членом FIAF. Ви уявляєте, як відреагує FIAF? FIAF – це Міжнародна федерація кіноархівів. Ви уявляєте, як FIAF відреагує на те, що колекцію кудись забирають? Для них це не зрозуміло, для нас не зрозуміло. Тим більше, що пан Княжицький пояснив, що це, виявляється, взагалі поза межами закону, що неможливо уже в існуючу, хай і паперову, інстанцію кудись це передавати. Ну це абсурд повний.

І як члени FIAF ми знаємо досвід інших подібних архівів – членів FIAF. Це сказала Олена Гончарук. Це не просто зберігання фільмофонду, а це і наукова діяльність, і видання книжок, і так далі, музейно-архівної діяльності. Цим займаються всі архіви в більшому чи меншому обсязі. Але це так. Тому це абсурд вважати, що тут щось неправильне, що це, мовляв, вони не стільки зберігають фільмофонд, скільки займаються чимось іншим. Якщо є недоліки якісь в діяльності Центру Довженка, так давайте про це говорити, що якісь, може, недоліки. Але, в принципі, воно скроєно все правильно. Хоча, як показала ця дискусія сьогоднішня, я дуже дякую за ці всі нюанси, що тут чимало правових недохопів, правових лакун. От над цим треба працювати.

Тому, повторюю, всі ці нюанси потребують взагалі комплексного аналізу стану архіву. Я був кілька разів в наглядовій раді архівного управління і знаю про стан архівів взагалі в Україні. Він ганебний в абсолютній більшості випадків! І починаючи від фінансування, від ставлення до архівів як до якихось таких, знаєте, нікчемних установ, які мало потрібні в цій державі. А це історична пам'ять! Ну, цій аудиторії смішно про це говорить. Це так, це всі ми розуміємо. Всі ми розуміємо, а архіви десь на якомусь десятому плані. Тому це треба змінювати і змінювати вже під час війни.

І те, що сказали Княжицький і Софія Федина, справді, це абсурд, що ми під час війни пішли від фінансування кіно. Я розумію всі складнощі, але все-таки це не такі великі гроші, тим більше західні країни нам можуть допомагати в цьому ділі. Треба відновити фільмовиробництво, тому що це справді такий грандіозний момент в нашій історії, і є чутливі люди в кінематографічній галузі, які це відчують і їх просто чекає плівка, зображення і все це. Тому безумовно скасувати. Я думаю, тут уже немає заперечень проти цього, не просто призупинити, а скасувати цей наказ.

Друге. Я би запропонував створити все-таки комісію із знавців, з архівістів, істориків, культурологів і за участю депутатів безумовно, передусім вашого комітету, які б розглянули це питання в комплексі, щоб не було цих лакун, тому що, я повторю, кількість дірок виявляється критична для цієї ситуації.

І останнє. Повинен бути нюанс надалі, що архівні фонди повинні зберігатися в місцях - на випадок війни. Тепер ми розуміємо, що війна може бути, нам же це раніше не приходило в голову, взагалі не вірили. А під час Другої Світової в радянському кіно кілька радянських архівів шляхом прямого попадання були знищені і тому знищені були фільми. Загроза ця є. І це один із тих аспектів, який треба розробляти.

Дуже дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Сергію.

Колеги, ми вже півтори години слухаємо це питання, часу вже залишилося, на жаль, на це дуже небагато.

Я бачив, що було бажання щось сказати у пані Ганни Чміль. Будь ласка, пані Ганно, вам слово. Але, будь ласка, лаконічно, бо нам треба переходити до інших питань порядку денного. Будь ласка.

Пані Ганно, мікрофончик включіть, будь ласка.

ЧМІЛЬ Г.П. Дякую.

Я, на щастя чи на жаль, причетна до створення цього фільмофонду - Довженко-Центру у 1994 році як і Сергій Тримбач. І те, з чим ми зіткнулись на той час, коли до 1991 року всі фільмові матеріали здавались у Росію, Держфільмофонд, і при переговорних процесах ми завжди вимагали, щоб нам повернули їх, але нам їх ніхто не повертав, і тому ми зробили цей фільмофонд. Чому не в Центрі Пшеничного? Та тому що у них не було приміщень, у них не було умов. І ми створили в Центрі Довженка всі умови, пов'язані із збереженням вихідних фільмових матеріалів. Це і клімат-контроль, це і холодильні камери, це і облік, це і реставрація, це і наукова обробка. На підставі навіть цього, що там зберігається, уже захищена велика кількість дисертацій і написана велика кількість монографій, в тому числі і Сергієм Тримбачем, і Володимиром Миславським про історію українського кіно. Більше того, у тому, що ми сьогодні кардинально відрізняємося, і весь світ це побачив, від орків, це тільки тим людським у людині. І до становлення цього людського у людині був причетний і кінематограф. Тому він сьогодні дуже негативно реагує на оці контексти, на оці рішення, які були прийняті.

Ви ж прекрасно розумієте, що нема правильних, неправильних рішень, є або оптимальне, або неоптимальне рішення. Оптимальність залежить з

урахування всіх інтересів і всіх складових. В даному контексті це не було враховано.

Тому я дякую і підтримую, що це треба призупинити і насправді залучити коло фахівців. Останнім часом склалось справді так, що в управління прийшло багато людей, які не пройшли цю кінематографічну дорогу. І дуже часто вони...

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Ганна, завершуйте, будь ласка.

ЧМІЛЬ Г.П. Я завершую. Тому я приєднуюсь до того, що рішення треба призупинити і залучити широке коло кінематографістів і всіх зацікавлених у тому, щоб було прийнято оптимальне рішення.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Ганно.

Павло Миколайович Сушко і будемо завершувати. Я перед тим, як передати слово Павлу Миколайовичу, скажу, що у мене поки що, можливо, у Павла Миколайовича буде інша пропозиція, у мене поки пропозиція щодо рішення, ми ж його не готували, ми хотіли якраз уважно всіх послухати, що ми сьогодні і зробили, пропозиція у мене така: в рішення взяти інформацію щодо реорганізації до відома і доручити профільному підкомітету під головування Павла Миколайовича Сушка підготувати на наступне засідання комітету рішення з цього приводу. Зважене, з залученням усіх стейкхолдерів, всіх зацікавлених сторін, депутатів комітету нашого, і оскільки питання дуже важливе, то, в принципі, під це я готовий скликати комітет. Як тільки Павло Миколайович скаже, що рішення готове, можемо просто зібратися, ознайомитися з проектом рішення і його проголосувати. Це така моя пропозиція. Я наразі не наполягаю.

Я бачу ще руку пана Олесь Янчука. Павло Миколайовичу, з вашого дозволу. Пане Олесю, будь ласка, але дуже лаконічно, бо нам треба завершувати розгляд цього питання. Будь ласка, пан Олесь Янчук.

ЯНЧУК О.С. Дякую. Чути мене, так?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, все добре.

ЯНЧУК О.С. Я...

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олесь, було все добре, а потім щось вимкнувся мікрофон.

ЯНЧУК О.С. Прошу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тепер добре.

ЯНЧУК О.С. Я кажу, що я підтримую абсолютно пані Софію Федину, яка зробила таке зауваження, що пані Марина Кудерчук, коли таке питання резонансне не тільки на всю Україну розглядається, мені телефонували представники української діаспори з багатьох континентів – із Австралії, зі Сполучених Штатів Америки, із Канади – вони також дуже схвильовані оцією такою незвичайною пропозицією.

Я хочу, вибачте, "в корінь" подивитися. Два роки тому 2 червня 2020 року, коли пані Кудерчук була призначена як новий голова Держкіно, Спілка кінематографістів люб'язно її запросила, щоб познайомитися з нею, і якраз тоді Ганна Павлівна Чміль задала перше питання знову ж таки про Центр Довженка, коли вже був конфлікт тоді, два роки тому. І ми були страшенно здивовані і обурені, що на запитання Ганни Павлівни, яка дуже толерантно

говорила з пані Мариною, пані Марина просто встала і пішла з зали, очевидно, образившись. Там були дуже видатні кінематографісти, нас десь було 40 чоловік. Ми написали листа, протест свій висловили, листа написали Президенту України і Прем'єр-міністру. Відповіді ми не одержали.

І от тепер пройшло два роки, ми маємо ту ж проблему. Так що, вибачте, я вам просто розказую, як воно було.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Олесю.

Єдине, що я хочу сказати, що ситуація, яка сьогодні склалася, вона частково з моєї особистої провини, бо у нас дуже серйозний і важкий останній комітет, останнє засідання перед цим, і ми переносили це питання, і, звичайно, що графіки й інші були зверстані. Тому я просив би з порозумінням поставитися до того, що пані Марина відключилася і, вочевидь, не змогла приєднатися зараз ще раз.

Павле Миколайовичу, будь ласка, вам слово.

СУШКО П.М. Дякую, Микито Руслановичу.

Я вважаю, що не треба ніяких комітетів збирати, треба приймати рішення вже сьогодні, і зараз це очевидно. Рішення таке, яке має комітет зробити, це клопотати або звернутися до Держкіно з проханням відмінити наказ або призупинити наказ, а потім вже наступні обговорення з індустрією, з комітетом і так далі.

Я хочу нагадати, що цього б не сталося, цього резонансу, якби Держкіно прислухалося до наших рекомендацій ще на початку скликання, коли ми писали звернення, що про всі рішення Держкіно має інформувати завчасно комітет, щоб комітет не дізнавався з Фейсбуку, ще раз повторююся, або з новин. Я вважаю, що кожен член комітету дізнався, прокинувшись зранку, прочитавши в газетах цю інформацію, а це неправильно.

Отже, я запропоную сьогодні проголосувати, поставити на голосування питання щодо відміни рішення або призупинення цього рішення, але правильно попросимо сформулювати це рішення, щоб це було законно з нашого боку.

Друге – це очевидно, що нам потрібно збиратися щодо обговорення, як зберігати фільмофонд наш. І сьогодні багато музеїв евакуйовується з різних регіонів України у безпечні регіони. Але сьогодні не можна визначити, де саме безпечний регіон. Тому щодо зберігання з відповідними кліматичними умовами, так, і зберігання щодо, там, мінус перший, другий поверх і так далі, ну це треба обговорити, визначити місце для зберігання з подальшим поверненням до Центру Довженка або інших архівів і так далі.

Третє питання, яке важливе дуже, я вважаю, і нещодавно ми з представниками індустрії говорили, і сьогодні члени комітету також порушували це питання, це дійсно у нас виїжджають або просто сидять без роботи наші кіновиробники, а цього під час війни не повинно бути. Індустрія має працювати, індустрія має виробляти кіно, яке буде і висвітлювати ті події, які відбуваються, висвітлювати війну, знімати хроніку, в першу чергу робити, виробляти фільми, які будуть підвищувати моральний дух і так далі, як це робилося завжди під час війн. Тому це дуже важливо. Нам треба зібратися, треба обговорити, що ми робимо як держава, що має зробити індустрія, щоб індустрія далі продовжувала свою діяльність.

І також я послухав, почув сьогодні, що і "Укркінохроніка" кудись переноситься, в якийсь окремих офіс чи кудись, то я хотів би також запропонувати ще раз проголосувати рішення, щоб жодної реорганізації без обговорення з комітетом не могло бути з боку Держкіно. Це буде правильно.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так. Дякую. Слушні пропозиції від Павла Миколайовича.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Можна?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Володимире, одну хвилиночку! Слушні пропозиції від Павла Миколайовича. Я теж підтримую, наскільки я пам'ятаю, ми як комітет, як парламентарі можемо рекомендувати Держкіно і Кабінету Міністрів, які є зараз керуючим органом, призупинити щонайменше, значить, я підтримую ідею про призупинення цього рішення. Ну там треба буде все ж таки виписати, які ми пропонуємо умови - громадські обговорення, плюс презентація цілісного проекту реорганізації, який пропонується. Бо насправді тут всі зауваження, які лунали, слухні - і щодо архівів, і те, що пан Володимир В'ятрович казав, і те, що Дмитро Гузій казав про неврегульовані питання інтелектуальної власності, і те, що Микола Княжицький наголошував про те, що, звичайно, під час війни треба виробляти якісний контент фільмовий.

Ну коротше, тут я власне хочу просто пояснити. Я чому пропонував підготувати таке комплексне рішення, комплексне рішення, тому що дуже багато слухних пропозицій сьогодні, і обґрунтованих, що важливо, дуже обґрунтованих пропозицій сьогодні пролунало. Я хотів би, щоб ми їх всі якось врахували. Але ми можемо два рішення прийняти. Ми можемо зараз прийняти рішення так більш скорочене і все ж таки, щоб попросити підкомітет підняти стенограму і щоб підготувати ще одне комплексне рішення таке і прийняти його теж, нам нічого не заважає.

Володимир Михайлович, будь ласка, вам слово.

СУШКО П.М. З техніко-юридичними правками просто прийняти рішення сьогодні про призупинення. І друге рішення не потрібне, тому що друге рішення само собою буде. Ну, це не за тиждень робиться і не за два. Це треба попрацювати, вислухати всіх представників індустрії, Кабміну

Держкіно і повинні пройти обговорення. А поки це буде обговорюватися, рішення має бути призупинено.

Дякую.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я абсолютно згоден з Павлом.

ПОТУРАЄВ М.Р. погоджуюся.

Володимир В'ятрович, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я абсолютно згоден з Павлом. Перекоаний, що ми маємо напрацювати якесь принципове рішення і на це потрібен час. Але це дуже неправильно, на нашу думку, рішення Держкіно треба призупинити зараз. Тому і пропоную таке формулювання в сьогоднішньому рішенні комітету: "Заслухавши інформацію про реорганізацію ДП "Національний центр Олександра Довженка" та передачу повноважень до Державного наукового центру кінематографії України комітет вирішив невідкладно скасувати наказ Держкіно від 05.08.2022 року № 100".

Я думаю, що це ота річ, з якою ми сьогодні можемо вийти з комітету, яке принаймні зупинить руйнування Довженко-Центру.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Володимире, бачиш в чому проблема? Я...

СУШКО П.М. Не скасувати, а рекомендувати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Рекомендувати скасувати. Так.

Добре, колеги, давайте тоді... Є формулювання від Павла Сушка і Володимира В'ятровича, його можна там техніко-юридично доопрацювати, давайте його голосувати.

І також під стенограму вирішимо, що ми повернемося знову до цього питання, бо все ж таки у нас дуже багато пропозицій слухних. Я все ж таки думаю, що нам варто або, не знаю, ще там після обговорення, або все ж таки все, що ми сьогодні говорили, дуже важливі речі, підкреслюю, говорили, їх треба узагальнити і ще все ж таки більш розлоге рішення, мені здається, варто було би прийняти. Зазначити нашу позицію, бо ми сьогодні багато речей важливих і корисних запропонували. Я вважаю, що вони мають бути оформлені у рішенні комітету все ж таки.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Пане Микито, доки ми перейдемо до голосування, я бачу, що ще є рука від пані Олени Гончарук.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, будь ласка, пані Олена Гончарук.

ФЕДИНА С.Р. Я би хотіла звернути увагу на повідомлення в чаті, щоб воно було враховано в нашому наступному доопрацьованому вже рішенні. Підняли питання, що ліквідовують центральні державні архіви. І ми маємо це так само включити до нашого розгляду, тому що архіви – це є безцінні матеріали, які у випадку ліквідації невідомо де можуть опинитися.

ПОТУРАЄВ М.Р. Треба перевірити, що там з архівами, бо архівами ми займалися з вами, ми тут вибивали кожного року їм гроші, намагалися щонайменше, і дещо навіть і вибили. Для мене це питання так само, як і для вас, колеги, дуже принципове.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я думаю, це окрема тема для окремого обговорення...

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, Володимире, я згоден.

В'ЯТРОВИЧ В.М. ... запроваджуються зараз в архівній галузі. Тобто це, звичайно, буде накладатися частково і на сьогоднішню нашу тему, але насправді це дуже окрема і дуже велика тема. Давайте ми присвяtimo їй окрему увагу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Згоден повністю.

Пані Олена Гончарук, будь ласка.

ГОНЧАРУК О. Дякую.

Колеги, мені приємно чути, що багато хто з нас є прибічником системного підходу і системних рішень. Мені здається, що на часі, це як в бойовій одиниці "юніт", важливо, щоби бійці і всі учасники розуміли дії один одного. Тоді ця злагодженість, цілісність дає можливість бути більш ефективними у досягненні перемоги. Тому на часі, я думаю, для всієї кіногалузі, я не кажу про кіноіндустрію, тому що те, чим займається Довженко-центр, це не зовсім до індустрії має відношення, це спадщина більше і наукова робота, щоб все-таки була оприлюднена стратегія розвитку кіногалузі, тому що вона стосується усіх нас. Як тих, хто створює кіно, так і тих, хто його досліджує і хто його любить і дивиться. Тому у нас у всіх є запит на оприлюднення цієї стратегії, тому що вона визначить і цілі, куди ми йдемо, і як ми їх досягаємо, і елементарна річ – як ми це все фінансуємо. Тому що, до прикладу, річний бюджет Довженко-центру в цьому році з бюджету виділений і складає 7 мільйонів. І, в принципі, цей бюджет може дорівняти, скажемо, бюджету фільму "Скажене весілля 3", в яке держава також вклала близько 7 мільйонів. Тобто інституція, яка обслуговує всю кіногалузь і працює як на внутрішній ринок, так і на зовнішній, її бюджет зараз дорівнює бюджету одного фільму. Просто давайте подумаємо над цим.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Олено.

СУШКО П.М. Микито Руслановичу, можна ще?

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, Павле Миколайовичу.

СУШКО П.М. У нас же Довженко-центр має статус "національний".

ПОТУРАЄВ М.Р. Це студія, Павло Миколайовичу, студія. Студія Довженка.

ГОНЧАРУК О. Пане голово, дякую, що ви цього торкнулися. Але ми би хотіли до цього також повернутися, враховуючи значимість колекції уже станом на тепер.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Отже, колеги, я ставлю на голосування рішення народних депутатів Павла Сушка і Володимира В'ятровича...

СУШКО П.М. І Ірини Констанкевич.

ПОТУРАЄВ М.Р. І Ірини Констанкевич. Яке потребує невеличкого техніко-юридичного доопрацювання, але в цілому ми розуміємо про що йдеться.

Колеги, хто за те, щоб підтримати пропозицію народних депутатів Павла Сушка, Володимира В'ятровича, Ірини Констанкевич, прошу голосувати.

Потураєв – за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

САНЧЕНКО О.В. Санченко – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

БОЖКОВ О.В. Божков – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

СУШКО П.М. Микито Руслановичу, ще одна пропозиція.

ПОТУРАЄВ М.Р. Хто проти? Хто утримався? Дякую.

Рішення прийнято.

Павле Миколайовичу, будь ласка, ваша пропозиція.

СУШКО П.М. Пропозиція, щоб таких випадків більше не ставалося, ще зараз звернутися до Держкіно та Кабінету Міністрів України, що питання реорганізації державних підприємств, які знаходяться у віданні нашого комітету, були неможливими без обговорення та погодження з комітетом.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, прошу підтримати пропозицію Павла Миколайовича Сушка.

Єдине що, Павле Миколайовичу, ви там подивіться, будь ласка, з секретаріатом, щоб воно було коректно юридично виписано, щоб ми не перевищували своїх повноважень. А пропозиція ваша, я вважаю, абсолютно слухна.

Колеги, прошу підтримати пропозицію Павла Миколайовича Сушка.
Потураєв – за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

САНЧЕНКО О.В. Санченко – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Дякую.

Рішення прийнято.

Володимире Михайловичу, будь ласка, вам слово.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Трошки там щоб ми не "заговорили", я під стенограму хочу повторити, що ми говоримо про те, щоб невідкладно скасувати саме наказ, таке формулювання має бути. Не призупинити, бо не існує такого. Рекомендувати скасувати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Рекомендувати скасувати.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Рекомендувати скасувати. Добре. Дякую.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. І на голосування, будь ласка, другу частину, про яку ви сказали, про те, що всі пропозиції, які прозвучали сьогодні, мають бути розглянуті і ухвалені на наступному засіданні комітету.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, будь ласка, ще одне тоді рішення, запропоноване пані Іриною Констанкевич.

Будь ласка, хто за те, щоб підтримати пропозицію Ірини Мирославівни?

Потураєв - за.

ФЕДИНА С.Р. Федина - за.

СУШКО П.М. Сушко - за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін - за.

САНЧЕНКО О.В. Санченко - за.

КРАВЧУК Є.М. Кравчук - за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Так, колеги, хто проти? Хто утримався? Рішення прийнято.

Так, колеги, наступне питання порядку денного у нас сьогодні, це про зміни в структурі комітету.

Колеги, є пропозиція про те, щоб надати функції і предмети відання підкомітету з питань адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis ЄС), виконання міжнародно-правових

зобов'язань України у сфері європейської інтеграції власне підкомітету з питань інформаційної політики.

Рішення це, нагадаю, звучить повністю так: покласти виконання обов'язків підкомітету з питань адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу (*acquis* ЄС), виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції на підкомітет з питань інформаційної політики та змінити назву підкомітету наступним чином: підкомітет з питань інформаційної політики та європейської інтеграції.

Колеги, ну дійсно, у нас багато підкомітетів. Я вважаю, підкомітет з питань інформаційної політики у нас один з головних, ми там усі з вами його члени. Я думаю, що це було б правильно, щоб не створювати забагато інших підкомітетів, саме таке рішення підтримати.

Колеги, часу багато вже витратили, прошу тоді, якщо немає зауважень, голосувати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пане Микито!

ПОТУРАЄВ М.Р. Миколо Леонідовичу, будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, очевидно, я буду співпрацювати в цьому підкомітеті, без питань, але хочу просто під стенограму сказати, що коли у нас є Комітет з європейської інтеграції Верховної Ради, створення окремих ще підкомітетів з європейської інтеграції в кожному комітеті, ну виглядає до міри абсурдно, тому що кожен наш підкомітет, коли готує законодавство, то вивчає його на предмет відповідності до європейської інтеграції, а потім його ще вивчає і відповідний профільний комітет Верховної Ради.

Тому я з цього питання буду утримуватися, але співпрацювати з підкомітетом буду активно.

ПОТУРАЄВ М.Р. Під стенограму хочу зазначити, що я повністю поділяю точку зору Миколи Леонідовича Княжицького, але буду голосувати "за", бо є постанова Верховної Ради, її треба виконувати і підтримувати.

Отже, колеги, ставлю на голосування...

КРАВЧУК Є.М. Крім того, можна одну ремарочку, бо це власне якраз на підкомітет. Ми ж ідемо таким шляхом більш економним, який не буде передбачати жодних додаткових витрат з державного бюджету. Ми не створюємо окремий підкомітет, а ми власне додаємо функції до Комітету з питань інформаційної політики. І власне, найбільший євроінтеграційний закон поки що, який у нашому комітеті, він і так в підкомітеті інформаційної політики. І тому всіх запрошую до роботи. Секретаріат уже почав працю по збору таблиць відповідності. В найближчий час дамо інформацію в чат комітету, які у нас законопроекти в якому стані.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, прошу голосувати запропоноване рішення.

Хто за?

Потураєв - за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін - за.

БОЖКОВ О.В. Божков - за.

САНЧЕНКО О.В. Санченко - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич - за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

НАЛЬОТОВ Д.О. Нальотов - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Дмитре.

Так, колеги, хто утримався? Микола Леонідович.

СКРИПКА Т.В. Скрипка - за.

В'ЯТРОВИЧ В.М. В'ятрович - утримався.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дуже дякую.

Пані Тетяно, зарахували - за.

Пан Володимир утримався. Зарахували.

Пані Софіє, я думаю, що ви теж утрималися. Так?

ФЕДИНА С.Р. Утрималася.

СУШКО П.М. Павло Сушко - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Павле Миколайовичу.

Колеги, хто проти? Рішення прийнято. Дякую.

Так, колеги, я думаю, що ми задовольнимо прохання нашого колеги нового в комітеті пана Олександра Божкова щодо його приєднання до відповідних підкомітетів. Хто за те, щоб задовольнити таку пропозицію і прийняти відповідне рішення, прошу голосувати.

Потураєв - за.

КРАВЧУК Є.М. Кравчук - за.

САНЧЕНКО О.В. Санченко - за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич - за.

СУШКО П.М. Сушко - за.

НАЛЬОТОВ Д.О. Нальотов - за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка - за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Дякую, рішення прийнято.

Так, колеги, наступне питання порядку денного. Про звіт про роботу Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики протягом лютого-

липня 2022 року. Колеги, я не думаю, що питання потребує обговорення. Тому прошу прийняти відповідне рішення. Хто за?

Потураєв - за.

ФЕДИНА С.Р. Федина - за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін - за.

НАЛЬОТОВ Д.О. Нальотов - за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич - за.

СУШКО П.М. Сушко - за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка - за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Дякую. Рішення прийнято.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Наступне питання. Про план роботи Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики на період восьмої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання. Ну колеги, все врахували.

Володимире Михайловичу, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Дивіться, пункт 7 розділу IV - про стан виконання Закону України про систему іномовлення. Тут пишеться "листопад", а ми з вами домовлялися - на найближчому засіданні. Тому я просив би все-таки на вересень перенести, щоб ми проговорили терміново на комітеті.

ПОТУРАЄВ М.Р. Давайте, підтримую пропозицію пана Володимира.

Значить, колеги, з такою поправкою Володимира В'ятровича прошу підтримати рішення щодо плану роботи нашого комітету.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Можна, пане Микито?

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, Миколо Леонідовичу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, у нас там план роботи передбачає круглий стіл "Про культуру в умовах воєнного стану". Це дуже добре, просто це така досить широка тема, а окремого обговорення потребує питання охорони і відновлення культурної спадщини, особливо з урахуванням руйнувань, завданих воєнними діями. І між іншим, архівів із збереження культурної спадщини теж. І я би пропонував охорону культурної спадщини в умовах війни винести в окремий захід і доповнити план роботи комітетськими слуханнями на тему "Українська культурна спадщина під час війни: охорона, втрати, відновлення".

ПОТУРАЄВ М.Р. Повністю підтримую. Колеги, я думаю, що тут не може бути жодних зауважень. Це слухна пропозиція.

КРАВЧУК Є.М. Колеги, можна ще одну пропозицію?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я ще не завершив.

ПОТУРАЄВ М.Р. Євгенія Михайлівна, зараз.

Миколо Леонідовичу, ваша перша пропозиція точно враховується. Далі, наступна.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Щодо комітетських слухань "Стань соціально-демографічної ситуації в Україні", їх пропонується провести в січні 2023 року. Може, доцільніше об'єднати в зв'язку з війною це з обговоренням проблем соціального захисту дітей, шляхи їх вирішення, а також допомогу дітям, в тому числі психологічну, які постраждали від війни, або більш широко обговорити тему соціально-демографічної ситуації в зв'язку з війною, еміграцію населення, але спільно з комітетами соціальної політики і реінтеграції.

ПОТУРАЄВ М.Р. Миколо Леонідовичу, мені подобається ваша пропозиція. Тетяна Василівна і Павло Миколайович, що ви скажете? І Юрій Олексійович, якщо є на зв'язку. Що ви скажете як лідери профільного підкомітету? Можливо, щось із зв'язком.

Ну, я підтримую, Миколо Леонідовичу. Я думаю, що колеги...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я не думаю, що профільний підкомітет буде проти того, щоб ми це доповнили, просто обговорили.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, абсолютно слухна пропозиція. Можна тільки вітати.

Євгенія Михайлівна, будь ласка.

КРАВЧУК Є.М. Колеги, я би ще пропонувала додати до цього плану, щоб ми разом з Міністерством культури зробили серію виїздів в області, де

постраждала культурна спадщина. Я бачила, що такі от були якраз у Дніпрі, Микита Русланович був з паном міністром в Полтаві. Але мені здається, що це можна анонсувати і членам комітету. І не тільки, депутати з цих регіонів хотіли би долучитися.

ПОТУРАЄВ М.Р. Підтримую. Я думаю, що всім ця пропозиція цікава.

СУШКО П.М. Микито Руслановичу!

ПОТУРАЄВ М.Р. Павло Миколайовичу, будь ласка.

СУШКО П.М. Зв'язок перервався...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Павло Миколайовичу, я не знаю, чи ви чули мою пропозицію.

СУШКО П.М. Можете повторити?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так. Значить, я пропонував щодо комітетських слухань "Стан соціально-демографічної ситуації в Україні" (пропонується на січень 2023-го) поговорити теж про соціальний захист дітей, шляхи їх вирішення і допомогу дітям, в тому числі психологічну, які постраждали від війни, щоб ми більш широко це обговорили і вказали в цій темі.

СУШКО П.М. Так, повністю підтримую. Дякую.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. І останнє, Микито Руслановичу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я розумію, що воно дискусійне, тому що ми з вами дискутували і продовжуємо дискутувати з приводу Закону про медіа. Може, все ж таки нам треба провести якийсь "круглий стіл", присвячений цьому закону і його пунктам?

ПОТУРАЄВ М.Р. Підтримую, Миколо Леонідовичу. Підтримую. І це вересень точно.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так.

ПОТУРАЄВ М.Р. Отже, колеги, під стенограму пропозиції Володимира В'ятровича, Миколи Княжицького, Євгенії Кравчук зафіксовані. Отже, прошу підтримати План роботи комітету з запропонованими пропозиціями народних депутатів. Хто – за?

Потураєв – за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Княжицький – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, колеги.

Колеги, хто – проти? Хто утримався? Дякую, рішення прийнято.

Значить, далі у нас, колеги, про пропозиції Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики до проекту Порядку денного восьмої

сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання. Колеги, є якісь доповнення, пропозиції? Якщо нема, тоді ставлю на голосування.

Колеги, хто за те, щоб підтримати пропозиції комітету до порядку денного восьмої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання?

Потураєв – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Княжицький – за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

СУШКО П.М. Сушко – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Отже, колеги, хто – проти? Хто утримався? Дякую. Рішення прийнято.

І, колеги, про перелік законопроектів, проектів постанов, які комітет пропонує не включати до проекту Порядку денного восьмої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання. Ми з секретаріатом відпрацювали. Ну, наче, там все втратило актуальність. Я сподіваюся, що всі подивилися. Ну, такого, що було б важливе, щоб ми, там, пропонували виключити, ми такого не робили. Тому теж прошу підтримати це рішення.

Отже, колеги, хто за рішення по пункту б порядку денного?

Потураєв – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Княжицький – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СУШКО П.М. Сушко – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто – проти? Хто утримався? Дякую. Рішення прийнято.

Колеги, я вам дуже дякую. Ми дуже плідно сьогодні попрацювали, дуже важливе питання розглянули і дуже серйозно до того поставилися. Радий всіх був бачити і до зустрічі вже там, де зустрінемося, як завжди.

Всі бережіть себе. До зустрічі! До побачення.

СУШКО П.М. Разом до Перемоги!

ПОТУРАЄВ М.Р. Разом до Перемоги, Павло Миколайовичу!